

Sygn. akt III AUa 1061/16, III AUz 144/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Pasek
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.) SA Elżbieta Czaja
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 r. w Lublinie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o należności z tytułu składek

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. i zażalenia J. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 20 lipca 2016 r. sygn. akt IV U 25/16

I. oddala apelację;

II. z zażalenia J. K. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II w ten sposób, że podwyższa zasądzoną kwotę do kwoty 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych;

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz J. K. kwotę 3.030 (trzy tysiące trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego i zażaleniowego.

Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Małgorzata Pasek Elżbieta Czaja

III AUa 1061/16, III AUz 144/16

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 9 listopada 2015 r. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (dz. U. z 2012 r., poz. 1551) odmówił J. K. umorzenia należności z tytułu składek

na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2005r. do września 2005 r., za styczeń 2006r., od marca 2006r. do lipca 2006r., od października 2006r. do lutego 2009r., w łącznej kwocie 24.880,04 zł w tym z tytułu: składek – 15.798,59 zł, odsetek – 5941,24 zł, opłaty prolongacyjnej – 3.148,21 zł oraz ubezpieczenie zdrowotne – za okres od stycznia 2008 r. do sierpnia 2008 r., od października 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 3.124,24 zł w tym z tytułu: składek – 2.506,98 zł, odsetek – 243,26 zł, opłaty prolongacyjnej – 374,00 zł. Organ rentowy w uzasadnieniu powyższej decyzji wskazał, iż J. K. nie spełnił warunku określonego w art. 1 ust. 10 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, gdyż do dnia 14 lipca 2014r. nie uregulował należności z tytułu kosztów egzekucyjnych naliczonych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w M.. Organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony powyższe koszty uregulował w dniach 24.03.2011 r. i 02.10.2015 r.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Siedlcach wniósł J. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że należności z tytułu składek wymienione w zaskarżonej decyzji podlegają umorzeniu wskazując, że postępowanie egzekucyjne powinno być zawieszona z mocy prawa i koszty egzekucyjne powinny zostać naliczone przez Naczelnika Urzędu Skarbowego dopiero po uprawomocnieniu się decyzji organu rentowego o umorzeniu (odmowie umorzenia) należności z tytułu składek. Ponadto ubezpieczony wskazał, iż niepodlegające umorzeniu składki wraz z odsetkami za zwłokę spłacane są przez niego w ramach układu ratalnego zgodnie z umową nr (...) z dnia 1 lipca 2013 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, jak również że Naczelnik Urzędu Skarbowego w M. dokonał naliczenia kosztów egzekucyjnych i wezwał ubezpieczonego do ich zapłaty dnia 12 września 2015 r. , a więc po upływie 14 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 20 lipca 2016 roku zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że umorzeniu podlegają należności J. K. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2005 r. do września 2005 r., za styczeń 2006 r., od marca 2006 r. do lipca 2006 r., od października 2006 r. do lutego 2009 r., w łącznej kwocie 24.880,04 zł w tym z tytułu: składek – 15.798,59 zł, odsetek – 5941,24 zł, opłaty prolongacyjnej – 3.148,21 zł oraz na ubezpieczenie zdrowotne – za okres od stycznia 2008 r. do sierpnia 2008 r., od października 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 3.124,24 zł w tym z tytułu: składek – 2.506,98 zł, odsetek – 243,26 zł, opłaty prolongacyjnej – 374,00 zł. Ponadto zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz J. K. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, że J. K. w dniu 4 lutego 2013 r. złożył wniosek o umorzenie całości zadłużenia z tytułu składek za okres objęty ustawą z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r., poz. 1551)

Decyzją z dnia 5 czerwca 2013 r. organ rentowy na podstawie art. 1 ust. 8 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (dz. U. z 2012 r., poz. 1551) określił, iż według stanu na dzień 04 lutego 2013 r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2005 r. do września 2005 r., za styczeń 2006 r., od marca 2006 r. do lipca 2006 r., od października 2006 r. do lutego 2009 r., w łącznej kwocie 24.880,04 zł w tym z tytułu: składek – 15.798,59 zł, odsetek – 5941,24 zł, opłaty prolongacyjnej – 3.148,21 zł oraz na ubezpieczenie zdrowotne – za okres od stycznia 2008 r. do sierpnia 2008 r., od października 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 3.124,24 zł w tym z tytułu: składek – 2.506,98 zł, odsetek – 243,26 zł, opłaty prolongacyjnej – 374,00 zł.:

W punkcie II organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Wskazano również, iż należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie. Organ rentowy nie określił jednak w niniejszej decyzji kwoty należności głównej ani odsetek naliczonych od niej do dnia wydania tej decyzji, które podlegałyby zapłacie w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji z dnia 05.06.2013 r. Ubezpieczony powyższą decyzję otrzymał dnia 12 czerwca 2013 r. i nie wniósł od niej odwołania co skutkowało jej uprawomocnieniem się z dniem 14 lipca 2014 r.

Dnia 1 lipca 2013 r. J. K. zawarł z organem rentowym umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu wraz z odsetkami za zwłokę w łącznej kwocie 20 202,25 zł. Zgodnie z ustalonymi przez strony harmonogramami spłat ostatnią ratę należności z tytułu składek w kwocie 601,24 zł J. K. miał zapłacić do 30.06.2016 r. i zgodnie z postanowieniami umowy uregulował ją w w/w terminie. Warunki umowy o układ ratalny zostały przez J. K. spełnione, wymieniony realizował spłatę zadłużenia terminowo, zgodnie z harmonogramem rat.

Organ rentowy prowadził przeciwko wnioskodawcy administracyjne postępowanie egzekucyjne. W piśmie z dnia 3.09.2015 r. organ rentowy zwrócił się do Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. o udzielenie informacji, czy J. K. uregulował koszty egzekucyjne należne Naczelnikowi Urzędu Skarbowego ustalone od należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu. Wówczas Naczelnik Urzędu Skarbowego w M. obliczył koszty postępowania egzekucyjnego według stanu na 23.09.2013 r. na kwotę 203,50 i wezwał J. K. do ich uregulowania. J. K. kwotę 203,50 zł zapłacił dnia 2.10.2015 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w M. poinformował organ rentowy, iż koszty postępowania egzekucyjnego zostały uregulowane przez ubezpieczonego w dniach 24.03.2011 r. i 2.10.2015 r.

J. K. nie wiedział, że do uregulowania pozostała kwota 203,50 zł z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego, gdyż koszty postępowania egzekucyjnego na rzecz Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. regulował dnia 18.09.2013 r. w kwocie 330 zł, a następnie po otrzymaniu postanowienia z 29.04.2014 r. w kwocie 47,50 zł i uważał, że to są wszystkie koszty egzekucji administracyjnej i jedynym warunkiem do umorzenia należności z tytułu składek jest realizowanie umowy o układ ratalny z dnia 1 lipca 2013 r. Organ rentowy informował Naczelnika Urzędu Skarbowego w M., o spłaceniu przez ubezpieczonego należności z tytułu składek w ramach układu ratalnego objętych tytułami wykonawczymi przesłanymi do egzekucji i wówczas Naczelnik Urzędu Skarbowego podejmował zawieszono postępowanie co do tytułów, gdzie należności zostały spłacone i ustalał koszty postępowania egzekucyjnego

Powyższy stan faktyczny był bezsporny.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r., poz. 1551) na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie zaś z art. 1 ust. 6 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie art. 1 pkt 10 ustawy abolicyjnej warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których

zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału ZUS, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Niepodlegające umorzeniu należności wymienione w ust. 10 podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia. Zgodnie zaś z 1 ust. 12 ustawy w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, a której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek o którym mowa w ust. 10 uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

W decyzji z dnia 5 czerwca 2013 r. określającej warunki umorzenia organ rentowy nie ustalił w sposób prawidłowy warunków umorzenia należności z tytułu składek wymienionych w punkcie I decyzji, gdyż nie określił kwotowo w jakiej wysokości J. K. jest zobowiązany do uregulowania należności niepodlegających abolicji wraz z odsetkami w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się niniejszej decyzji. Ponadto w punkcie II decyzji z dnia 05.06.2013 r. organ rentowy nie wskazał, iż warunkiem umorzenia należności wymienionych w punkcie I jest również uregulowanie kosztów postępowania egzekucyjnego. Organ rentowy ogólnikowo tylko wskazał, iż warunkiem umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne wyszczególnionych w punkcie I decyzji z dnia 5.06.2013 r. jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Powyższe jest uchybieniem po stronie organu rentowego, które nie może niekorzystnie wpływać na prawa ubezpieczonego, gdyż skoro jednym z warunków umorzenia zaległości jest zapłata należności niepodlegających umorzeniu, to w decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy z 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, musi zostać wskazana ta kwota.

Przepis ustępu 8 art. 1 ustawy abolicyjnej stanowi, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. Przepis ten wyraźnie zatem wskazuje na dwa elementy składowe decyzji z art. 1 ust. 8 ustawy, a mianowicie kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6 oraz warunki umorzenia. Warunki umorzenia, o których mowa w art. 1 ust. 8 ustawy, zostały wskazane w przepisach ust. 10-12 art. 1 ustawy.

Zgodnie z ust. 10 warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych obowiązany jest zatem w decyzji wydanej na podstawie art. 1 ust. 8 wskazać kwotę podlegających umorzeniu należności i określić wszystkie warunki jakie musi spełnić ubezpieczony aby w przyszłości uzyskać decyzję o umorzeniu niezapłaconych należności, jednakże powyższego nie uczynił w decyzji z dnia 05.06.2013 r. Nie przytoczył również dokładnej treści art. 1 ust. 10 ustawy i tym samym nie poinformował ubezpieczonego, iż warunkiem umorzenia należności jest zapłata kosztów postępowania egzekucyjnego od należności niepodlegających umorzeniu. Powyższe należało do obowiązków organu rentowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, z dnia 10 grudnia 2014 r., III AUa 671/14, i wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 8 października 2015 r., III AUa 147/15).

W związku z powyższym uchybieniem po stronie organu rentowego za nieprawidłowe Sąd uznał stanowisko organu rentowego, który w zaskarżonej decyzji odmówił ubezpieczonemu umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, w związku z niedopełnieniem przez ubezpieczonego warunków umorzenia skoro sam organ rentowy w decyzji z dnia 05.06.2013 r. tych warunków nie określił. Sąd wskazał, że ubezpieczony brakującą kwotę 203,50 zł kosztów postępowania egzekucyjnego uregulował niezwłocznie po ich ustaleniu przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. w związku z pismem organu rentowego z dnia 3.09.2015 r. tj. dnia 2 października 2015 r. W tym okresie obowiązywała między stronami umowa o układ ratalny z dnia 1 lipca 2013 r. i postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Naczelnika Urzędu Skarbowego powinno być zawieszane. Wszystkie

koszty postępowania egzekucyjnego zostały zatem uregulowane przez ubezpieczonego do dnia 30 czerwca 2016 r. tj. terminu zapłaty ostatniej raty należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu zgodnie z art. 1 ust. 12 ustawy.

Na podstawie art. 98 kpc w wz. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 oraz z 2015 r. poz. 617 i 1078) według stawek obowiązujących po 1 sierpnia 2015 r.

Od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał:

I. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia tj.

1. art.233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, że ubezpieczony spełnił przesłanki do umorzenia należności na ubezpieczenie społeczne, w sytuacji, gdy ubezpieczony dokonał płatności należności niepodlegających umorzeniu po upływie 12 miesięcznego terminu liczonego od dnia uprawomocnienia decyzji o warunkach umorzenia;

2. art.467 § 4 kpc poprzez jego niezastosowanie i wydanie wyroku reformatoryjnego, podczas gdy Sąd ustalając że w jego ocenie decyzja z dnia 5 czerwca 2013 roku dotycząca warunków umorzenia stanowiąca jednocześnie warunek konieczny do wydania decyzji o nieumorzeniu należności była wadliwa, winien zwrócić organowi rentowemu akta w celu uzupełnienia materiału sprawy poprzez ponowne wydanie i doręczenie ubezpieczonemu prawidłowej decyzji o warunkach umorzenia należności;

II. Naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

1. art.1 ust.8 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że organ rentowy obowiązany jest określić warunki umorzenia w decyzji przez podanie konkretnych kwot niepodlegających umorzeniu składek za okres od 1 stycznia 1999 roku, do których opłacenia jest zobowiązany wnioskodawca wraz z wszelkimi kosztami dodatkowymi wymienionymi w ustawie;

2. art.1 ust.12 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku przez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że okres do dnia spłaty ostatniej raty wskazany w tym przepisie stosuje się również do umowy o układ ratalny zawartej przed uprawomocnieniem się decyzji określającej warunki umorzenia.

Wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Od postanowienie zawartego w punkcie II wyroku zażalenie wniósł wnioskodawca zaskarżając postanowienie w całości. Postanowieniu zarzucał:

1. naruszenie prawa materialnego w szczególności § 11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez niewłaściwe zastosowanie tego przepisu i zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł zamiast 2400 zł;

2. naruszenie prawa materialnego w szczególności § 2, § 5, § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez ich niezastosowanie w przedmiotowej sprawie i zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł zamiast 2400 zł.

Wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzonej kwoty 2400 tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest bezzasadna, natomiast zażalenie wnioskodawcy na postanowienie o kosztach postępowania sądowego zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy jest bezsporny, mimo podnoszonego w apelacji zarzutu wadliwości w ocenie materiału dowodowego.

Zgodnie z powołanymi przepisami art.1 ust.10 i 11 ustawy z dnia 9 listopada 2011 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U.2012.1551) , warunkiem umorzenia należności z tytułu składek jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji o umorzeniu, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego, przy czym stosownie do treści ust.11 tego przepisu niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji.

Jak słusznie ustalił Sąd Okręgowy organ rentowy nie wskazał wysokości należności niepodlegających umorzeniu, do których spłaty był zobowiązany wnioskodawca uniemożliwiając mu tym samym spełnienie niezbędnego warunku do wydania korzystnej decyzji o umorzeniu pozostałych należności. Tego faktu skarżący nie kwestionuje, jak również okoliczności, że niezwłocznie po ustaleniu wysokości kwoty kosztów egzekucyjnych podlegających wpłacie, wnioskodawca uiszczył tę należność, tym samym spełniając wszystkie wymagane warunki do wydania decyzji o umorzeniu należności. Wadliwość decyzji organu rentowego stwierdzona przez Sąd Okręgowy nie uniemożliwiła rozpoznania istoty sprawy, dlatego też zarzut skarżącego naruszenia przepisu art. 467 § 4 kpc jest bezzasadny.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza naruszenia przepisów prawa materialnego – przepisu art.1 ust. 12 powołanej ustawy, stanowiącego, że przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek nieposiadania zaległości z tytułu tych składek, uważa się za spełniony po ich opłaceniu. Wnioskodawca opłacił należne składki zgodnie z zawartą z organem rentowym umową - układem ratalnym, dlatego też spełnił wymagane przesłanki do umorzenia pozostałych składek .

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na mocy powyższych przepisów oraz na podstawie art.385 KPC orzekł, jak w punkcie I sentencji.

Uznając zażalenie wnioskodawcy za zasadne, Sąd Apelacyjny stwierdza, że orzeczenie o zwrocie kosztów postępowania odwoławczego zostało przez Sąd Okręgowy oparte na przepisie § 11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 oraz z 2015 r. poz. 617 i 1078). Przepis ten określa stawki minimalne w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Sprawa o zapłatę lub umorzenie należności z tytułu składek nie należy do tej kategorii i stosuje się przy ustalaniu stawek minimalnych przepisy ogólne uzależniające wysokość stawki od wartości przedmiotu sprawy. Wartością przedmiotu sprawy jest wysokość należnych składek objętych zaskarżoną decyzją czyli kwota 28029 zł i stawka minimalna stosownie do § 6 pkt 5 wynosi 2400 zł. Stąd też zawarte w punkcie II postanowienie należało zmienić podwyższając zasądzoną kwotę do należnej w myśl powołanych przepisów.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego i zażaleniowego Sąd Apelacyjny oparł na przepisach art.98 KPC oraz § 6 pkt 4 i § 10 ust.1 pkt.2 oraz 10 ust.2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015 poz.1804).